

угадливи и расхдливи хора и то въстържествувало на конгресътъ, който рѣшилъ, че колоніитѣ трѣба да се въоружатъ.

Нестигало само да се повиежтъ войницитѣ. Борбата съ Англія, която притежаваше опитни генерали и постоянна армія не бѣше тѣй лесна. Това знаеше всякой. Но нѣкои, повече прѣдугадливи, знаяхъ още и туй, че американскійтъ главнокомандующъ трѣба да притежава исключителни качества; защото условіята и обстоятелствата на Американцитѣ бѣхъ исключителни. Кой може да бжде способенъ за такъва мжчна работа? Кой е чловѣкътъ съ такава твърда рѣшителность, готовъ на всичко за спасеніето на отечеството си? Въ засѣданіето на 15 Юній 1775 конгресътъ призна за такъви Георги Вашингтона, и той биде избранъ единогласно за главнокомандующъ на всичкитѣ американски сили.

II.

Георги Вашингтонъ бѣше най-честнїйтъ политически дѣятель и като него до сега не ни е прѣдставяла исторіята на древнїйтъ и новїйтъ миръ.

Вашингтонъ не е притежавалъ блѣскавитѣ качества на единъ Александръ Македонски или Наполеонъ I, и ето защо твърдѣ малцина сж способни да оцѣнїжтъ всичкото величіе на този чловѣкъ.

На мнозина сж нуждни шумни работи. Нѣкой си дивакъ Тимуръ или Аттила ся явява въ въображеніето на малко развити хора, заобиколени съ ореолтъ на нѣкакво си пишно разбираемо отъ тѣхъ величіе, което ги прѣтиска. Тѣхъ ги прѣтиска сила; но не силата на умтъ, не силата на гражданскитѣ или политически доблести, а сила стихїйна, матерїална, която дѣйствиува съ непобѣдимостъта на ручейтъ на разиграннїйтъ океанъ и на усилната буря.

Такива качества у Вашингтона е нѣмало, и отъ тѣхъ не е имало никаква нужда за американската работа. Американскитѣ колонисти не бѣхъ като пълчищата на Чингисъ-Хана, подиръ които върви смъртъта и разсипваніето; тѣ бѣхъ нови хора, които правяхъ пхтъ на най-новата цивилизація, цивилизація на мирътъ, на гражданскитѣ права, на свободата и на равенството.